

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Kmečke opazke.

Ko se je baron Bek predstavil v poslanski in gosposki zbornici, je razvil tudi v daljših govorih svoj program. Za nas kmete, posebno za nas jugo-jugoslovanske kmete ne najdemo v njem nič ugodnega. Pač pa je zopet veliki obrti takoj obljubil svojo podporo, s tem da se podržavi severna železnica. Država z velikanskimi stroški pripravlja veliki obrti prometna sredstva, to so pred vsem železnice. Nimamo nič proti temu, ker nazadnje nekoliko malega take železnice tudi nam kmetom koristijo. Toda to nas boli, da se država ozira vedno le na druge stanove, na nas kmete pa pozablja! Drugim pomaga, da lahko napredujejo, nam pa ne!

Zelo čudno je moralo tudi na vse uplivati, da si je baron Bek izvolil za poljedelskega ministra prejšnjega trgovinskega ministra grofa Auersperga. Stara navada je že v Avstriji, da je za poljedelskega ministra nazadnje vsakdo dober, kojega ne morejo drugod rabiti. Mogoče torej, da je grof Auersperg izjema, vendar čudno je na vsak način, da trgovinski minister postane čez noč kar poljedelski minister.

Kmetu, ki ljubi svojo vero in svoj stan, tudi ne more ugajati, da je postal naučni minister liberalca Marhet. Liberalna načela in liberalni nauki so privedli v Avstriji kmeta do prepada, liberalizem je proglasil neomejeno prostost v narodno-gospodarskem oziru, vsled katere je cena kmečkim pridelkom tako nizko padla, liberalizem je oni krivec, ki črti versko življenje in spodbija s svojimi nauki rodbinsko srečo in medsebojno krščansko življenje. Zastopnik tega gnjilega liberalizma je postal zopet naučni mi-

nister. Avstrija ima vedno to nesrečo, da dobiva za naučne ministre liberalce, in potem se še mnogi čudijo, da se bližamo notranji revoluciji, da se majata že prestol in oltar...

V ministrstvu Bekovem sedi tudi kot železnični minister vodja nemških nacionalcev dr. Deršata. On je hud nemški petelin, ki odobrava vsako nemško hujskanje. Ker je dr. Deršata Gradčan, dobro pozna štajerske narodne razmere, za to pa se je bati, da bodo nemški hujskači po naših uradih in trgovinah ravno pri njem našli svojega dobrega zavetnika. Narodni boj se bo torej vsled navzočnosti Deršatove v ministrstvu gotovo nadaljeval in to ni dobro za kmeta. Kmet zahteva za svoj jezik neomejene pravice in si hoče miru.

Od novega ministrstva slovenski štajerski kmet nima mnogo pričakovati. V Avstriji se pač mora narobe vladati!

Politični ogled.

Državni zbor. V četrtek dne 7. junija se je predstavilo novo ministrstvo poslanski zbornici, drugi dan pa gosposki zboranci. Tri glavne točke najdemo v programu nove vlade: 1. ureditev zdravega razmerja z ogrsko državno polovico; 2. sprememba volilnega reda in 3. sporazumljenje med narodi. Jugoslovanski poslanci niso bili zadovoljni z govorom novega ministrskega predsednika. Že ko je sestavljal svoje ministrstvo, ni se niti pobrigal za Jugoslovane in jih ni vprašal za njihove želje. A tudi v govoru samem se ni dotaknil nobenega jugoslovanskega vprašanja, ampak je omenjal le razmere severnih narodov, kakor da bi nas niti ne bilo na svetu. Po nagovoru ministrovem se je začela razprava o novem zakonu zaradi vojaških taks. Sklenil se je zakon,

da bodo šele isti začeli plačevati vojaške takse, ki imajo letnih dohodkov vsaj 1200 K. Zraven pa se bodo tudi premožnejši stariši prisilili plačevati za sinove-nevojake takso. Novi zakon bo zelo razbremenil ubožnejše ljudi in zato ni bilo nasprotovanja. Ko se je razprava o vojaških taksah končala, prišel je na vrsto predloženi načrt obrtnega zakona. V seji v torek dne 12. t. m. se je ta razprava nadaljevala. Izmed Slovencev sta se oglasila k besedi tudi dr. Žitnik in dr. Korošec.

Državni poslanec dr. Korošec je zadnji četrtek dne 7. junija prišel v državno zbornico ter storil obljubo v slovenskem jeziku.

Avstrijske delegate, ki se bodo pogajali z ogrskimi zaradi skupnih doneskov k državnemu gospodarstvu, je cesar dne 10. t. m. sprejel v avdi-jence. Kakor navadno je tudi tokrat cesar nagovoril posamezne gospode. Tako je cesar dejal češkemu delegatu Kramašu z izrednim povdarkom: „Volilna preosnova se mora narediti. Po starem volilnem redu se ne more več voliti. Ko je cesar zagledal dr. Šusteršiča, je pristopil k njemu in mu prijazno dejal: „Veseli me, da vas zopet vidim. Vi ste bili že večkrat v delegaciji. Letos so nove delegacije in prav je, da so navzoči že izkšeni delegati.“ Dalmatinskemu delegatu Biančiniju je dejal cesar: „Vi ste bili že večkrat v delegaciji?“ Biančini: „Sedaj tretjič.“ Cesar: „Kako je v Dalmaciji?“ Biančini: „Po starem, Velicanstvo. Dalmacija še vedno čaka na rešitev.“ Cesar: „To ji more prinesiti direktna železniška zveza!“ Biančini: „Da, tudi to!“ Cesar: „Taka zveza bo kmalu napravljena. Gotovo!“

Skupni proračun. Delegacijam predloženi skupni proračun izkazuje: Skupnih potrebščin 346 720.262 K (— 4,651.471 v pr. z l. 1905). Od teh odpade na zunanje ministrstvo 12,151.536 (— 500.000), na vojno 299,049.261 (— 2,146.866), od katere vsote je izredna potrebščina 13,265 261 (—1,274.991), na mornarico 30,897.410 (—1,950.000), od cesar izredno 1,291.790. Skupna potrebščina za Bosno in Hercegovino je 7,853.000, kot lani. Pri

LISTEK.

Brusni kamen.

(Konec.)

„Kaj ti veš,“ odvrne Blaž. „Dandanes že tako ne verjamejo ničesar, še na pekel ne. Čarovnice so bile in bodo, ampak manj jih je že sedaj, ker hudič ne rabi toliko pomočnic! Duše mu kar lete v kremplje, čemu potem še vzdržavati dekle! Ampak, povej mi, kdo pa je naredil stari Urši v Žalovem vrhu, tam, kjer je tista mlaka, da ni mogla dva dni govoriti?“

„Jej, to je bilo hudo! Povejte, kako je bilo!“ silijo nekatere.

„Kako?! — Urša je šla domov v mraku in čuki so vekali. Pa je začela od dolgega časa žvižgati. Ko pa je prišla do mlake — saj veste kje; tam, kjer zavije klanec v ono dolino in kjer pravijo, da so se tam enkrat krvavo stepli, pa je jeden padel v mlako.“

„In je vtonil?“

„Kaj še! Le rešil se je, da ni dobil po glavi — ker je mesto, da bi bilo po njem, zabredel v vodo. Se sedaj pravijo mlaki „udri mlaka.“ — Toraj, ko je prišla Urša do „udri mlake,“ pa glej šmenta, so začele čarovnice tako plati vodo, da je bila vsa premočena. Kričale so kakor kavke. Od strahu ni mogla govoriti dva dni. K sreči ji je neka beračica nasvetovala, naj pije nekoliko vode iz „udri mlake.“ Urša je storila in tako zopet dobila glas.“

„Jej, jej,“ so zastokale nekatere in se hotele križati. „Tedad imajo ti nočni ptiči tako moč?“

„Imajo, imajo! Rajnca mi je večkrat pravila: „Blaž, ko se bo drl čuk, vzemi vselej šentjanžveve rože ali praproti seboj, drugače te čarovnice oskubijo.“ Jaz sem jo seveda ubogal in nosim vedno seboj nekaj praproti in šentjanževih rož. Zato se pa tudi ne bojim teh zlekov!“

„Ali verjameš?“ vpraša tihoma Silvester Franica.

„Ne vem, bi ali ne!“ je odvrnila.

On se je nasmejale.

„Kako moreš verjeti kaj takega, Franica? Kaj pa je čuk? Ptič, kakor drugi, samo da ima zoprni glas in se oglašja po noči. Čarovnice so pa hudobni ljudje in nikdo drug!“

„Kaj pa Urša?“

„Kaj?! Preveč se je napila in pijana padla v vodo, kar ves svet ve, pa se ji je zdelo, da so po nji metale vodo. Le ne bodi tako praznoverna. — Veš, kako čarovnico pa jaz poznam? Pa ta ni hudobna...“ Obmolknil je in jo pogledal.

„Kakšno in katero?“

„Takšno, ki mi je začarala srce in —“

Franica je zardela, a ni odbežala od njega, ampak se mu še bolj približala. Čemu bi naj bežala, saj mu je že enkrat povedala, da ga ima rada. Greh pa menda ni, ako gre kraj njega?!

„in — in, ki me ima tudi rada, čeprav me je odpodila, ter se jezi nad menoj.“

„Saj ni res, Silvester!“ je dejala dekle.

„Kaj, ti jo poznaš?“ se je začudil poredno Silvester in jo prijel za roko.

Nū, sedaj mu je pač hotela zbežati, ker jo je tako vlovil. Pa on jo je držal za roko. Zardela je pa močno.

„Franica, ali se res ne huduješ več?“

„Ne zameri, Silvester, jaz sem se prenaglila. Obljubljam ti, da sem sklenila se poboljšati. Res sem pre eč razdražljiva, ali odvaditi se hočem! Samo povej, če nisi nevoljen name!?“

„Kriv sem le jaz, ker sem se napil in nisem vedel, kaj sem delal!“

„Ne, ti nisi kriv nič, ampak jaz sem kriva vsega, ker bi morala vedeti, da se lahko vsak zmoti!“

Tako je! Ako se zopet po mali nevihti sprijaznita dva, pa hoče bili vsak vsega sam kriv. Tako velikodušnost izkazuje nedolžna, prava ljubezen povsod, ne samo v takih slučajih. Nedolžna ljubav... ona blaži srce človeka, ona ga vodi, kakor angelj, ga varuje zla! Ali žal, ker je tako malo nedolžne, prave ljubezni, ker jo premalo poznajo ali nočejo poznati! Zlorablajo jo v svoje sebične namene. — Trinogi...!

Ker nista mogla priti na čisto, kdo je kriv, je rekel Silvester:

„Pa naj bo! Kriv je brusni kamen! Ako bi ga ne bil kupil takrat, se ne bi zgodilo nič podobnega! Tako si pa dobila tega, slaščice so pa plesnile v mojem žepu!“

„Nič ne de,“ je odvrnila Franica, „vsaj naučila sem se, da mora človek prej mnogo pretehtati, prevdariti in premisliti, predno koga obsodi, ker se mu lahko zgodi krivica. Zato sem tudi sklenila, da bom drugačna!“

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.

carini je proračunjenih preostankov 116,446.799 K (— 1,730 050). Vojno ministarstvo zahteva 49,000.000 kot enkratni delni znesek za topništvo in oboroženje, za mornarico istotako 26,300.000 K. Od te vsote pride na gradnjo ladij 6,970.000 K, za torpedovke 8,820.000 K, za podmorske čolne 1,000.000 K, za topove z municijo 7,520.000 K, za puljsko pristanišče 2,000.000 K.

Naš cesar odstopi? Zadnji čas se širijo po časopisih vesti, da namerava naš cesar odstopiti.

Nemški cesar je bil dne 7. in 8. t. m. pri našem cesarju na Dunaju na obisku. Visoki gost se ni pokazal ljudstvu, in Dunaj je komaj iz časnikov vedel, da je nemški cesar na obiskih pri našem cesarju.

Prejšnji ministrski predsednik princ Hohenlohe je zopet nastopil svojo prejšnjo službo kot namestnik v Trstu.

Rusija. Sedaj zboruje na Ruskem gosudarstvenaja дума (državni zbor). Kljub temu še v državi ni mirno. Hnjskači še vedno rojavajo med ljudstvom ter ga mnogokrat speljajo k nemirni, pri katerih teče kri.

Francoska. Krasna bodočnost se obljublja Francoski pod upravo brezvernih socializmov in prostozidarjev. To leto so tako gospodarili, da ima državni proračun 230 milijonov primanjkljaja, katero vsoto ne vedo s čem pokriti. Vso njihovo delovanje je obstalo dosedaj v preganjanju sv. cerkve. V svoji slepi strasti so pozabili na vse drugo, posebno na njih glavno nalogo, skrbeti za blagostanje države. Ljudem se bodo že oči odprle, toda tokrat bo prepozno, ko bode država že v grozno velikih dolgovih.

Razne novice.

* Promocija. Na dunajskem vsenčilišču je bil 8. t. m. promoviran doktorjem prava naš rojak g. Srečko Lajnsič. — Dne 9. t. m. je bil promoviran v Gradcu g. Ivan Hizelberger iz Mozirja doktorjem prava.

* Umrl je dne 5. t. m. v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu učitelj Ivan Čuček.

* Podražene poštne pristojbine. Znamke za navadna pisma se ne bodo podražile, kakor smo poročali. Avstrija je pač to hotela, toda Ogrska ni s tem soglašala, zato se te znamke ne bodo podražile. Za lokalno pismo je sedaj zadoščala znamka za 6 vinarjev, sedaj bo treba za takšno pismo znamko za 10 vinarjev. Tudi pristojbine za avizo in denarnih nakaznic, tovornih pošiljatev se podraže. Za brzozjavni blanket bo treba plačati 2 vinarja, za dostavljenje brzozjavke na dom pa 10 vinarjev.

* Število glasov pri volitvi v V. kuriji. Čermlešek Korošec 47 Vračko 39, Slovenjvas K. 38 V. 27, Št. Janž na Dr. p. K. 1 R. 1 V. 70, Breg (Ptuj) K. 7 V. 122, Sv. Andraž v Slovenskih goricah K. 77 R. 1 V. 1, Lancaves K. 40 V. 1, Hum K. 52 V. 2 1 neveljaven, Koračice (Sv. Tomaž) K. 145 R. 8 V. 1, Savci K. 88, Trnovci

K. 112, Vičanci K. 60 V. 14, Bratonečice K. 84, Novaštifta (Gornjigrad) K. 112 R. 6, 3 razcepljeni, Št. Rupert pri Št. Juriju ob j. ž. K. 66 R. 8, Griže K. 83 R. 38 V. 10, Loka pri Zidanem mostu K. 80 R. 28 V. 7 Aškerc 2, Marija Gradec K. 218 R. 8 V. 2, Jurklošter K. 46 R. 36 V. 2, Podgorci K. 89 R. 2 V. 1, Škofja vas pri Celju K. 53 R. 26 V. 45 (1 listek prazen), Žerovinci K. 115 V. 1, Osluševci K. 55 V. 5, Zibika K. 37 R. 1 V. 2, Sedlaček K. 38 V. 22, Novacerkev K. 47 V. 4, Lebnik K. 35 V. 23, Sv. Trojica v Halozah K. 19 V. 12, Gruškovje K. 5 V. 22, Sv. Barbara K. 9 R. 4 V. 31, Gruškovec K. 25 V. 3, Slatina K. 39 V. 9, 1 Bračko, Gradiš K. 9 V. 36, Elizabeta K. 20 V. 30, Vintarovec, Drstela, Janeževci K. 32 V. 12, Jiršovci K. 33 V. 6, Destinci, Livanjci, Gor. Vilovlak K. 17 V. 18, Sv. Urban K. 17 V. 22, Ločič, Trnovska ves in vrh K. 42 R. 1 V. 6 4 neveljavni, Žiče K. 70 V. 13, Št. Jernej K. 20 V. 13, Konjice (trg) K. 9 R. 1 V. 112, Bezina K. 43 V. 11, Tepanje K. 52 R. 3, Tolsti vrh (Spitalič) K. 35 R. 12, Loče K. 38 V. 76, Novacerkev K. 46 R. 9 V. 32 1 Strmšek, Št. Andraž pri Velenju K. 172 R. 9 V. 7, Pleterje K. 64 R. 4, Zavrč K. 23 V. 1, Gorenjski vrh K. 34 V. 15, Turški vrh K. 98 V. 5, Sv. Mohor K. 18 V. 2, Tekačevo K. 3 V. 38, Sv. Kniginđa na Poh. K. 68, Padeški vrh K. 51, Vransko K. 71 R. 43 V. 4 Pleterje Zdole K. 64 R. 4, Šmarje (okolica) K. 90 R. 7 V. 24, Lemberg K. 6 R. 3 V. 12, Sladka gora K. 41 R. 2 V. 13, Sv. Štefan K. 11 R. 3 V. 23, Timsko K. 25 V. 14, Sv. Peter K. 13 R. 7 V. 36, Sv. Ema K. 11 V. 38, Vodranci K. 50, Žalec K. 53 R. 62 V. 14, Vojnik K. 23 R. 2 V. 66, Velika Prešca K. 74 R. 8 V. 18, Teharje K. 59 R. 15 V. 171, St. Lovrenc nad Prož. K. 30 R. 3 V. 17, C. lje (okol.) K. 82 R. 20 V. 61, Petrovče K. 71 R. 9 V. 58, Svetina K. 26 R. 9, Št. Jur ob j. ž. K. 30 R. 33 V. 3, Gomilsko K. 82 R. 3 V. 6, Polzela K. 122 R. 16 V. 38, Marija Reka K. 5 V. 9 Okoško K. 20 V. 3, Konjice (okol.) K. 92 V. 26 Kot K. 82 R. 1 V. 1, Kozjak K. 40 V. 14, Zg. Laže K. 22 V. 25, Zbelovo K. 3 V. 47, Vinole K. 41, Slivnica pri Celju K. 36 R. 13 V. 1, Zibika K. 37 R. 1 V. 2, Žusem K. 19 R. 5 V. 63, Kokarje K. 84 R. 5, Luče K. 149, Gornjigrad K. 74 R. 26, Solčava K. 151, Bočna K. 157, R. 12, Sv. Krištof K. 25 R. 11 V. 17, Trbovlje K. 51 R. 257 V. 168, Laško K. 13 R. 12 V. 83, Leskovec K. 1 R. 2 V. 42, Dolena K. 32 V. 8, Gajovci K. 149, Gradišče K. 9 V. 36, Jurovec K. 12 R. 1 V. 24, Krčovina K. 19, R. 5 V. 45, Podlehnik K. 35 V. 23, Sv. Marjeta R. 1 V. 75, Moškanjci K. 34 R. 7 V. 4, Črna gora K. 25 R. 2 V. 65, Pacinje K. 68 V. 15, Podvinci K. 62 V. 3, Polanci K. 60 V. 9, Polensak K. 8 R. 27 V. 14, Breg K. 41 V. 129, Mestni vrh K. 40 V. 10, Stojnci K. 24 V. 22, Trnovci K. 6, Varca K. 12 K. 43, Vurberg K. 27 R. 8 V. 4, Mislinje K. 54, R. 24 V. 69, Slabinci K. 52 V. 8, Vučjaves K. 47, R. 71 V. 5, Galušak K. 45 V. 19, Radoslavci K. 14 R. 17

V. 17, Novizasad K. 60 V. 7, Št. Jurij ob Ščav. K. 43 V. 46, Terbegovci K. 86 V. 18, Staranova-vas K. 47 V. 16, Ključarovci K. 87 V. 3, Veržej K. 79 V. 2, Iljašovci K. 56 R. 1, Mala Nedelja K. 29 R. 8 V. 28, Negova K. 38 V. 31, Orehovci K. 8 V. 78, Ivankovci K. 30 V. 11, Zbigovci K. 10 V. 54, Očeslavci K. 38 V. 32, Ščavnica K. 30 V. 57, Polički vrh K. 36 V. 51, Črešneveci K. 16, V. 65, Gornja Radgona K. 22 R. 1 V. 45.

* Krasne podobe kot spomin na prvo sveto obhajilo v velikosti 28×19 cm (18 v), 39×26 cm (30 v), 17×24 cm (14 v), 34×24 cm (20 v), 12½×7 cm (5 v) ima Cirilova tiskarna. Ako č. gg. katehetje želijo, natisnemo tudi župnijo in katehetovo ime na naročene podobice. Ne kupujte drugod, kar dobte po isti ceni ali ceneje doma!

Mariborski okraj.

m Poštni in brzozjavni uslužbenci v Mariboru so v svojem in v imenu tovarišev v Ptuj, Celju in Zidanem mostu zadnje nedelje dne 10. junija poslali svoje zastopnike k državnemu poslancu dr. Ant. Korošcu, da ga zaprosijo za pomoč v svojem stremljenju po zboljšanju svojih življenskih razmer. Poslanec dr. Korošec jih je zagotovil ne samo svoje pomoči, ampak celega jugoslovanskega kluba, kateremu bo vedno pred očmi, da brani zatirane in prezirane stamove.

m Ljudska knjižnica v Mariboru. Slovanska čitalnica v Mariboru otvori s 15. junijem tega leta ljudsko knjižnico v Narodnem domu. Knjižnica se nahaja v prilijčku na desno, kjer je navadno blagajna. Knjige se bodo izposojevale v poletnem času vsak četrtek od 7.—8. ure zvečer in vsako nedeljo od 10.—11. ure dopoldne. Podrobnosti in pogoje zveš ob uradnih urah pri knjižničarju.

m Mariborske porotne obravnave. Terezija Trinka us, 30letna dekla iz Št. Jurija ob Pesnici, je bila obsojena zaradi detomora na dve leti težke ječe. — Posestnik Franc Plohl iz Gabernika pri Ljutomeru je ustrelil 20. avgusta l. l. svojo ženo Evo, vsled česar je bil obsojen na smrt, a pomiloščen v 20letno ječo. Dne 7. t. m. je pa stal Plohl znova pred mariborskimi porotniki, obtožen, da je naročil Jožetu Janžekoviču iz Kukove, da je zažgal hišo Plohlove tašče, da bi zgorela tašča in njena hči, Plohlova žena. Janžekovič je res v noči od 1. na 2. januarja 1905 zažgal omenjeno hišo, ki je pogorela do tal, a ni bilo vsled požara končano nobeno človeško življenje, kakor je želel Plohl. Plohl je bil zaradi poskušene napeljevanja k zavratnemu umoru obsojen na 3 leta, Janžekovič pa zaradi poži- ga na 4 mesece ječe. Plohlov zastopnik je oglašil ničnostno pritožbo, češ, da se kaznenca, nad katerim je bila izrečena smrtna obsodba, ne more več obsoditi.

m Kamnica pri Mariboru. Pred nekaj leti se je tukaj zbralo nekaj mož in fantov, češ učili se bomo godbe. Za šolo jim je odprl že znani gostilničar in velik Nemeč Asinger vratca v svojo kobačo in naši muzikantje sedaj tam obdelavajo svoje instrumente. Da bi se pa za to veliko dobroto in

Silvester jo je stisnil k sebi in vprašal: „Kaj bi rekla, Franica, ako bi prišli k vam in bi rekli, naj bi šla k nam?“

Pogledala ga je, kakor bi zalesketali dve zvezdi. „Ali bi šla?“ — „Bi,“ je odvrnila tiho in povabila oči. Nato se je srčno nasmejala.

Silvester je pa zavriskal od veselja, da so se vsi ozrli čes: „Kaj pa je, ali si nagloma ozdravel.“ Še čuk je vtihnil.

„Dobro znamenje, dobro znamenje,“ je kimal Blaž. „Čuk je vtihnil, ko je zaukal Blaž! Moja rajna je vedela mnogo. Ako vtihne čuk, če se oglasi človek, pomeni srečo!“

„Si čula,“ vpraša smeje Silvester.

„Čula sem! Ali je res?“

„Gotovo! Ne sicer, da bi nama čuk oznanjal srečo, ampak Bog nama jo da!“

„Kakšno srečo pomeni,“ je vprašala Lojzika. „Kakšno? Srečo, bodisi, kakošno koli. Da se nam ta voz ne zvrne, da bo Silvester kmalu ozdravel... hehe, da se bo srečno oženil in druge stvari! O, Blaž ve marsikaj!“

Silvester je vnovič vprašal Franico, če je čula. Na nebu so pa lesketale zvezde, migljale in žarile. Kresnice so pa švigale sem in tja in hladni vetrič je hladil vzduh. Tupatam se je od daleč slišalo ukanje in petje, voz pa je počasno škripal...

Franica in Silvester sta se pogovarjala in čutila, da jima srce bije lahkeje in zadovoljneje, čutila, da je svet lep in prijazen. Blaž je pa pripovedoval o svoji rajni in čarovnicah, ter tupatam vjezil ženske. Nu, Lojzika mu je danes vse zavračala, da včasih ni vedel kam z besedo.

V. Mošt, katerega je sv. Martin komaj prekrstil v vino, je bil pripravljen za gostijo.

Stari Četin je dal sinu gospodarstvo in mu svetoval, naj si poišče nevesto.

„Katera bi vam bila vseč,“ vpraša sin, dasi je vedel, da druge ne vzame, kakor sosedovo Franico.

„Všeč bi mi bila marsikatera, hm, pa jaz se ne bom ženil! Kakor si postelješ, tako spiš! Ampak, iz dobre hiše mora biti, pridna in da me bo gledala nas starih po strani! Brez dote bi je seveda tudi ne videl rad, ker to veš, da se kamenje ne da jesti, ako nimata nič“

„Toraj katera?“

„Katero pa si že mislil izbrati?“

Sin zmaje z ramama.

„Ne taji, ker stare oči tudi niso slepe! Sosedova Franica je pridna deklica in brez ničesar tudi ni! Ti si večkrat pogledal za njo, ona pa za teboj!“

„Da, oče, Franico bi imel, nobene druge! Ali mi jo da stari Vrlin?“

„Zakaj bi ne dal?! Ali smo mar slabši od njega? Dal jo bo, samo vprašaj!“

In tako se je naredilo, da se vzameta še pred adventom...

Nu, gostija je bila en dan na domu neveste in dva dni pri ženinu. Tudi Blaž je bil pozvan, kjer je pripovedoval o svoji rajni, ki je v vicah, in o čarovnicah.

„Hehe!“ se je smejal, ko je napil starešina na srečo mladima poročencema. „Ali nisem pravil takrat, ko smo peljali seno iz Rakitja zvečer? Ti

Silvester, si imel obvezano roko! Dejal sem, da pomeni srečo, ker je čuk vtihnil, ko si zavriskal! Slutil sem, kaj te je gnalo do vriskanja, pa sem bil tiho! Hehe!“

„Blaž, je vedel, živijo, Blaž!“ so vzkliknili nekateri, on pa je trkal in zapel:

„Star in pa nevoljen sem,
delati ne morem,
jesti, piti, plesati,
to pa še premorem!“

In natočil si je ter izpil. Nato se je delal kot bi hotel plesati in je pel taktu primerno:

„Pleši, pleši, Tine,
da ti žalost mine,
kratko le je veselje,
hajd na ples, nogel!“
Dolgo sem vzdihaval,
po noči okoli taval,
Minka je dejala: šlek, šlek, šlek,
da sem moral v beg!
Oj, joj! ...“

Blaž se je pačil, in pel, da so gostje mislili, da ga lomi božjast. „Oj, joj...“ je tako dobro zapel in se nakremžil, kakor bi mu kdo kol porinil v čreva. On pa je pel v običnem smehu:

„To rani mene hudo, da
Minka za norca me ima,
se smeje Miha — hah!
Oj, joj! ...“

„Hehe! — Kaj pravim?! Moja rajna je vedela marsikaj! Vedela je, da je dobro, ako mlada deneta pod zglavje, ko ideta prvokrat spat kot mož in žena, vejico blagoslovljenega lesa! To odganja uroke in blagoslov je vedno nad hišo! Otroci so zdravi in pridni! Hehe! Res je, res! Rajna je vedela!“

milost, ki so jim očka Asinger podelili, hvaležne skazali, začeli so se proti drugim z nemščino bahati, pravijo: mi nič ne znamo slovensko goditi; le samo nemške „štikle.“ Glejte, dragi, vsi ste sinovi slovenskih mater, od katerih ste se brez dvoma le slovensko naučili. Toraj vaše bahanje z nemščino za vas ni častno. Vsak narod spoštuje svoj jezik in se ne da zastran svoje narodnosti od drugih zaničevati, še celo cigan ne zataji svojega rodu; vsaka ptica zna le tisto pesem, katero se od starke nauči. Le samo ena žival je, ki se tupačam včasih izneveri tisti pesni, ki ji je prirojena, in ta je: kokoš. Tista začne včasih petelina posnemati, vendar njen kikiriki še blizu ni podoben petelinovemu kikiriki! Naše gospodinje pravijo, da take kokoši nesrečo k hiši kličejo. Godci!

m Dirka v Mariboru. Pri dirki v Mariboru so dobili sledeči spodnjostajerski kmetje darila: Pri drugi dirki: drugo darilo kobila „Minka“ Antona Petovar iz Bunčan, tretje darilo kobila „Slavka“ in četrto darilo žrebec „Fric“, oba Antona Bežan iz Šaladina. Pri četrti dirki: drugo darilo kobila „Furioza“ Franca Seršen v Veržeju, tretje darilo kobila „Zora“ Jožefa Vaupotič iz Lukavc, četrto darilo kobila „Minka“ Ant. Petovar iz Bunčan in peto darilo kobila „Slavka“ Antona Bežan iz Šaladina. Pri šesti dirki: prvo darilo kobila „Zora“ Jožefa Vaupotič iz Lukavc, drugo žrebec „Fric“ Antona Bežan iz Šaladina, tretje darilo žrebec „Hanzi“ Mihaela Kovačič v Radvanju.

m Ruše. V Gradcu je umrl dne 10. t. m. tuknjsnji tovarnar Vincenc Woschnagg v 63. letu. Rajni je bil hud nasprotnik Slovencev. N. v m. p.!

m Velika pevka in narodna slavnost 15. julija v Rušah bode enaka nekdanjim taborom, ki jih je prirejal slavni Raič. Društva in udeleženci se že oglašajo od vseh krajev. To bode dan veselja in narodnega navdušenja! Lepa slovenska pesem ti bode povzdignila srce, dobra „pohorska kapljica“ pa utešila gorje. Pa kaj se vse na tihem pripravljaj! Rad bi povedal, pa se mi je strogo ukazalo molčati. Pripeljal se je že del nekega „strašansko velikega“ muzeja. Tu se bojo videli silno čudne reči iz davno preteklih časov na Pohorju. Pa kaj vse družega! Zato pa 15. julija le vse v Ruše!

m Pesnica. Poročil se je 31. m. m. g. Henrik Račej, uradnik južne železnice na Pesnici, z gospodično Angelo Črep.

m Jarenina. V torek 29. m. m. je umrla tukaj nanagloma bivša kmetica Frančiška Rokavc, prejšnji dan je še bila v cerkvi pri šmarcah. Bodi dobri nepozabljeni mamici zemljica lahka!

m Pragersko. Jakob Klobasa, zidar iz Ogrskega, je vzdignil dne 7. aprila t. l. pri notarju v Radgoni 684 kron dedšine. Na potu proti domu je v restavraciji na Pragerskem zaspal. Med tem mu je nekdo zmaknil denarnico s 500 kronami. Sumili

Silvester se je nasmehnil in smejal z drugimi. Franica je pa zardela in se tudi morala smejati.

Lojzika pa, ki je pomagala streči, je rekla, da bi rada enkrat zaplesala z Blažem. Gotovo je moral biti enkrat dober plesalec!

„Lej jo no!“ se je čudil Blaž. „Plesalec sem bil, da mi ni bilo para, ampak sedaj ne plešem več!“ Ni znal plesati, pa tega ni rad povedal. „Stare kosti bi ti trosila po hiši?! Nák!“

„Toraj nečete?“

„Nočem! Lej jo nó!“ — Nimam praproti, ne šentjanževih rož pri sebi, šment, kdo ve, če bi mi ne začarala?! Ženskam ne verjamem ničesar! Moja rajna me je dobro učila!“

„Plesati?“ je vprašala naglo Lojzika z zasmehom.

Glasen smeh je napolnil vzdub. Lojzika je smeje odbežala v kuhinjo. Blaž je pa jezno zagrabil kupico.

„Saj ne ve, kaj govori. Vince rujno, odpusti ji“, je dejal in stresel do dna vino iz nje. „Pa vraga!“ se je obrisal z rokavom. „Nenadoma se me je lotila...! khm, povedal ji bom nekaj ob priliki — khm...!“

Po vsej praviči rečeno, je med kmečkimi ljudmi najprijetneje, najzabavneje in najpoštenje življenje. Nikdo ne pomisli, da ravno kmetič, naš vrli slovenski kmetič, dasi v trdem delu, živi najsvobodnejše in najveseleje, ljubi svojo lepo domovino bolj od imetnikov! On ne rabi poklonov, ne gracijoz, ki delajo po mestih in v družbi napetost in nekako tesnobo.

Bog te živi slovensko ljudstvo, in tebe slovenski kmetič v prvi vrsti!

so takoj tatvine 40 letnega hlapca Jožefa Zmug. Pri preiskavi so našli denar pri njegovi ženi. Dne 8. t. m. sta bila obsojena pri okrožni sodnji v Mariboru. On je dobil osem mesecev, ona pa dva meseca težke ječe.

m V Slovenski Bistrici je prišla žendarmija nekega Pleschitschnigga, ki je sleparil po mestu in okolici. V Makolah se je izdal gostilničarju Juršiču za Fr. Vincenca pl. Ursulaberg-Pleschitschnigg ter pripovedoval, da je prišel kupovat velike graščinske gozde „Stattenberg“. Napravil je dolga 80 K, si izposodil od gostilničarja uro z zlato verižico v vrednosti 130 K ter izginil. Slepar je rojen v Beljaku ter pristojen v Razbor pri Slovenjgradcu.

Ptujski okraj.

p Haložanom pomoč! Že zadnjič smo poročali, da se je poslanec dr. Korošec takoj obrnil do glavarstva in namestništva, naj pomagajo prebivalcem Dravskega polja in Haloz, ki jih je zadela dne 30. maja tako huda nesreča, da jim je toča vse pobila. A tudi na Dunaju je koj v prvi seji stavil v državnem zboru z dr. Plojem in drugimi tovariši nujni predlog, naj vlada takoj priskoči ubogim poškodovancem z izdatno podporo na pomoč ter naj jim nakloni vse običajne olajšave pri plačilih.

p Iz Haloz se nam poroča o škodi, katero je napravil nevihta in toča dne 30. maja, sledeče: V posameznih občinah se cenil škoda samo na vinskem pridelku za letos tako-le: Velki Okič 100.000 K, Sv. Elizabeta 64.000 K, Slatina 60.000 K, Gruškovec 40.000 K, Gradišče 40.000 K, Vareja 40.000 K, Skorišnjak 32.000 K, Velika Varnica 24.000 K, Sv. Barbara 20.000 K, Leskovec 16.000 K, Dravce 4000 K, skupaj torej 440.000 K. Torej se bode v teh občinah samo letos za 440.000 K manj vina pridelalo, kakor je bilo upati. Škoda na vinskem pridelku za 1907 pa se sme gotovo na 220.000 K in ono za 1908 na 110.000 K ceniti. Torej skupaj 770.000 K. Razven tega se zeleno cepljenje za eno leto zavleče in ako to vpoštevamo in pa škodo na drugih panogah kmetijstva, lahko trdimo, da je škode okoli 1.000.000 K. Ta cenitev je pa preje prenzika, nego pretirana.

p Pobrež. Dne 20. febr. t. l. je bilo več fantov na preži, kjer se je Jurij Vidovič oženil. Ob 11. uri po noči je Franc Krajnc Antona Plejšnek brez vsakega vzroka kviška vzdignil in ga vrgel na tla. Kmalu poprej ga je tudi Jakob Murko na tla vrgel in ga udaril z nekimi kolom. Pri tem si je zlomil Anton Plejšnek levo ključnico. Pri preiskavi se ni dalo dognati, kateri mu je kost strl. France Krajnc je priznal, da je Antona Plejšnek tako od sebe sumil, da je padel na tla, Jakob Murko pa taji, da bi se bil takrat Antona Plejšnek lotil. Ker pa je Franc Krajnc trdil, da je Jakob Murko Antona Plejšnek tudi enkrat na tla vrgel in je poškodovan sam priznal, da ga je Murko s kolom udaril, sta prišla oba pred sodnijo. Krajnc je dobil tri, Murko pa šest mesecev težke ječe.

p Dornova pri Ptuj. Binkoštna sobota je bila za Dornovo dan žalosti. Nemila smrt nas je obiskala in nam vzela mlado življenje, Franca Čeh, šele komaj 22 let starega. Vstopil je med prvimi v Marijino družbo, koje marljiv in neustrašljiv ud je ostal do hladnega groba. Bil je mladenič vernega, ponižnega, pobožnega in prikupljivega značaja, bil je v istini otrok Marijin, kojega lepi vzgled se je svetil med mladino cele župnije. Rad se je udeleževal Marijinih shodov, pogosto prejemal svete zakramente. Preminol je zadnji dan meseca maja, ki je posvečen preblaženi Devici. Daj Bog, da bi se tudi v večnosti nahajal v Marijini družbi. Kako je bil priljubljen pri sovaščanih, pokazal je njegov velikanski pogreb, kojega se je udeležila skoraj cela vas, staro in mlado. Pri grobu ni bilo videti subega očesa, jokalo je vse za njim. Pri grobu so č. g. o. Peter Žirovnik govorili rajnemu u slovo in naštevati njega lepe čednosti, ki so kinčale mlado življenje in obžalovali veliko zgubo, ki je zadela celo faro, posebno pa stariše in domačo vas. Po končanih obredih je stopil k grobu rajnega prijatelj g. Vesenjaka, vsenčlišnik v Gradcu, in kazal v grob, kjer bo zanaprej počivalo telo krščanskega in tudi slovenskega mladeniča, ki je ljubil iskreno slovenski narod. Orisal je zasluge, katere si je pridobil za slovensko reč, posebno v domači vasi. Ob koncu so domači fantje pod spretnim vodstvom g. nadučitelja zapeli žalostinko. Dragi slovenski mladenič, počivaj v miru!

p Ločič. V naše volišče so bile združene tri občine in sicer Trnovska ves, (66 volilcev, volit jih je prišlo 23), Ločič (69 volilcev, volit jih je prišlo

24). Najbolj slabo se je izkazala občina Trnovški vrh; izmed 62 volicev jih je prišlo na volišče samo 6. To je pač res še zelo zaspana občina. V tem volišču je dobil dr. Anton Korošec 42 glasov, Wratschko 10 glasov, Rebek 1 glas. Volitev bi se lahko obnesla boljše, pa so volilci preveč gledali eden na drugega rekoč, če bo ta šel, grem tudi jaz, če pa oni ne gre, tudi jaz ne grem. Drugi so se zopet izgovarjali, brez mene bodo že. Vsak si naj zapomni in misli, da je vsak glas odločilen, morebiti bi bil ravno tvoj, ki si doma ostal. Nekateri so pa napravili tako kakor neki fant, ki je hotel čez brv. Na sredi brvi pa sreča dve zijajoči goski. Mesto da bi goski brenil z brvi, skoči sam v vodo, se prehladi in zboli. Ravno tako se bo zgodilo tem zaspanim volilcem, ki bodo do prihodnje volitve bolni ostali. Ti volilci so se ustrašili Bračkovih pristavev, ki so tudi prav na široko odpirali svoja usta proti njim ter jih odvracali od tega, da bi volili za svojo korist, temveč za korist nemčurjev in Štajercijancev.

p Rogatec. Da je rogaška tržka občina nemškutarsko volila, temu se ne bo nihče čudil, kdor pozna to nemškutarsko gujzdo. Ljudje so tu tako v nemščino zatelebani, da rajši volijo v korist Nemcev kakor v svojo slovensko korist in sami sebi v skledo pljuvajo ter ne pomislijo, da tiste kupice pive, ki jih od nemškutarjev dobijo, pozneje pri davkih desetkrat nazaj plačajo. Nemškutarski rogovileži so si seveda tudi na vso moč pete in jezike brusili, da bi še ljudstvo po celem okraju zmotili, in so zastoj delili kar cele bale lažnjivega in umazanega „Štajerca“ med ljudstvo. Pa „Štajercjevih“ laži jim še ni bilo dosti. Dostavljali in izmišljali so še nove. Pravili so kmetom, da bo Vračko dal duhovnikom vsa posestva prodati in kmetom bo potem davke znižal. Seveda, ko bi nemškutarji bili sami vladarji v Avstriji, bi menda vse duhovnike kar za malo južino žive požrli. Ti pa slovenski kmeti veš, da tudi duhovniki ne morejo od zraka živeti in da, če bi duhovnikom res posestva prodali, bi jim pač občine morale potrebno za življenje dati, in bi torej davki bili še večji ne pa manjši. Sicer pa je to itak bedasta laž, ki le kaže, kako so duhovniki nemškutarjem trn v peti, ker duhovniki še edini branijo ljudstvo brezvestno goljufati, kakor bi nemškutarji radi in kakor so slovensko ljudstvo s svojim Vračkom spet hoteli na limanice dobiti. Ko bi vi slovenski kmetje bolj pridno časopise brali, ko bi vsaj „Naš Dom“ pri vsaki hiši imeli, potem bi bolj vedeli, kako nemški poslanci v Gradcu in na Dunaju vaš davek, ki ga s krvavimi žulji plačujete, le za nemške koristi obračajo in celo za nemške veselice izmetavajo, a za koristi slovenskega ljudstva se ne zmenijo. In s temi nasprotniki slovenskega ljudstva bi jo seveda tudi Vračko potegnil, ko bi bil izvoljen. Slovensko ljudstvo, začni vendar enkrat več in bolj pridno čitati, a dobre in zanesljive časopise, da se ne boš več dalo goljufati od nemškutarskih barab.

p Iz Središča. Če me spomin ne vara, se je lani pritoževal nekdo iz središke okolice v vašem listu, češ, da bi ga na glavni cesti v bližini šolskega poslopja in žandarske postaje v Središču skoraj pomandrali konji, ki tamkaj proti večeru okrog dirjajo. Opozoril je takrat na nevarnost, ki preti vsled tega zlasti otrokom in starim ljudem, ki se konjem ne morejo vselej tako naglo izogniti. Ker se mero-dajni krogi takrat niso ozirali na dotično pritožbo, ostalo je seveda vse pri starem. Danes pa si usojamo mi v interesu telesne varnosti opozoriti pristojne oblasti, tako c. kr. žendarsko postajo, kakor sl. županstvo, na § 430 izvečka iz občnega kazenskega zakona z dne 27. maja 1852, števil. 117. drž. zak., ki pravi med drugim: „Kdor pusti konje pod milim nebom, da nima nikdo skrbi nad njimi, kjer morejo z utekom ali kako drugače škodo narediti, je kriv prestopka in se kaznuje, četudi senizgodila nikaka škoda, prvokrat z zaporom od enega do osmih dni, pri ponovljenju pa, ali če se je zares zgodila škoda s poostrenim zaporom do enega meseca.“ Zakaj županstvo dot. gospodarjem ne naroči, da si oskrbi primerne pastirja, ki bi pasel po večerih živino na pašniku ter je ne puščal na glavno cesto, ki mora biti vedno prosta. Tudi pri farni cerkvi na Grabah se vadi na glavni cesti neko žreba v tekanju.

p Ormož. Svoječasno smo poročali, da je izginil trgovec Jožef Janžekovič, ko se je sprehajal na obrežju Drave. Kakor se poroča iz Varaždina, so tam potegnili že 19. m. m. njegovo truplo iz Drave.

p Velika Nedelja. Gospod urednik, danes pa vam moram čisto tiho nekaj na uho povedati. Glejte nas no, gospod urednik, pri Veliki Nedelji gremo

zadnji čas tudi vrlo naprej. Mladeniška zveza izvrstno napreduje. Zborovanja imamo neprenehoma, vsaj vsako nedeljo in praznik; učimo se, navdušujemo se med seboj za versko in narodno stvar, pa tudi storimo, kar je v naših močeh. Sicer pa vam poročamo o tem drugič. Danes vam povem le, da se sedaj fantje pripravljamo na prvi javni nastop. Na Petrovo, dne 29. t. m. in mogoče še v nedeljo dne 1. julija bomo predstavljali prelepo igro „Egiptovski Jožef“. Gospod urednik, jaz sem prepričan, da bi nas vi sami radi prišli gledat, kaj ne? To bo nas lepo videti, velikodeljske fante, ko bo nas okoli 30 nastopilo v tisti stari egiptovski noši, kakor je bila v „modi“ ne vem koliko tisoč let že pred Kristusom. Pa še tudi zapeli bomo kaj. Pri zadnjih volitvah smo se tudi moško držali, kaj ne? Vračko je dobil v naši župniji v celem kakih 30 glasov, pred letom pa še precej nad sto. Nekateri so vendar že spoznali hinavskega „Štajerca“ in njegove ljudi. Čast jim! Sicer sta se oskrbnik Fluhar in trgovec Škvorc noč in dan potila za orehovskega luteranskega preroka, trgovec Veselič (oho!) in nek sila učeni „profesor“ pa sta hotela z liberalnim Rebekom delati zmešnjave, a mi fantje smo ostali kristjani in Slovenci ter smo kot taki volili, pa tudi druge podučevali. In tako je, hvala Bogu, naša dobra stvar zamagala. Živel naš mladeniški ljubitelj, naš poslanec dr. Korošec! Bračkovec in Rebekovec pa lahko zdaj svoje plakate, s katerimi so ljudi obšipavali in hoteli prevleči vse hiše, če še so jim kateri ostali, na kislem zelju pojužinjajo in zraven vso tisto „ljudsko voljo“ in „neodvisnost“, s katero so slepili sebe in druge. Dober tek! — Fant mladeniške zveze.

Ljutomerski okraj.

1 Cenilni možje v gornjeradgonskem okraju. Naša sodnja se je posluževala sedaj kot cenilnega moža nekega Vinklerja, ki niti ne prebiva v našem okraju. Ker se je jemal cenilni mož iz daljave, se je samoumevno cela cenitev hudo podražila in stroški so bili večji, kakor je bilo treba. In nikakor ni potrebno, da se jemlje tujec za cenilca, ker ima okraj v vsaki občini dovolj cenilnih mož, ki boljše poznajo vrednostne razmere istega okraja nego Vinkler in pridejo ceneje nego Vinkler. Že županski shod je opozoril na to krivico, ki se godi okraju. Zadnji terek dne 12. junija je naš poslanec dr. Korošec stavil v tej zadevi vprašanje na justičnega ministra, ali so mu te razmere znane, in je zahteval, da se ta nedostatek nujno odpravi. Upamo, da bo sedaj naša sodnja začela postopati v tej stvari tako, da bo korist imel naš kmet, ne pa tujec Vinkler, ki je še navrh zagrizen agitator proti slovenskim kmetom.

1 Iz gornjeradgonskega okraja. Odkar je pl. Rainer ljutomerski glavar, se slovenščina pri uradih popolnoma prezira. Zato prosimo, kar je pa sicer samo po sebi umevno, da sl. župnijski in občinski uradi kakor tudi posamniki dosledno zavračate vsak nemški dopis od c. kr. uradov ter sami uradujete oz. pišete izključno slovenski. Ne pustite, da bi se pl. Rainer in drugi norčevali iz vas. Vsako popustljivost v tem oziru moramo smatrati kot zatajitev narodne zavesti!

1 Kapela. Pri nekem tepežu dne 6. aprila t. l. je dobil Janez Žilavec pet težkih ran. Viničarski sin Anton Čergul, ki je sam priznal, da ga je on z nožem pehnil, je bil obsojen dne 8. t. m. v Mariboru na šest mesecev težke ječe.

1 Gornja Radgona. Lani je ustanovila dežela pri nas viničarsko šolo, ki je bila do letos brez napisali. Mislili bi, da se popolnoma v slovenskem kraju, kakor je Gornja Radgona, napravi popolnoma slovenski napis, ali pa vsaj dvojezičen. Kdor bi se udal tej skromni misli in želji, bi se jako varal. „Land. Winzerschule Oberradkersburg“ v zeleni barvi nam pravi, da Slovenci ničesar ne prispevajo k temu zavodu, ker so nam nastavili ta samo nemški izzivalni napis! Škandal vseh škandalov, da trpimo ta napis na zavodu, ki ga moramo tudi mi vzdrževati! Morda je vodja tega zavoda, nek privandran Birstinger, ki pozna samo svoje brate hajlovce ter hoče pri nas že prvo ulogo igrati — imenovan je šolskim ogledom, ta analfabet na šolskem polju, pri zadnji državnozborni volitvi je bil tudi v volilni komisiji — povzročil ta napis, katerega bomo, ako ga ne odstranijo poklicani faktorji, zdrobili sami na drobne kose. Gornja Radgona je slovenska in mora tudi v napisih kazati slovensko lice. — Pa še nekaj drugega hočemo pri tej priliki omeniti. Eden izmed naših gg. kapelanov, kakor sem slišal od nekega očividca, je šel letos v spomladi s sv. popotnico v Police k nekemu bolniku mimo imenovane viničarske šole, kjer so ravno pre-

našali gojenci tega zavoda neko vejevje. Še le na poziv: „Odkrijte se!“ so nekateri poklekli za silo, a drugi se niso zato zmenili ter so se skrili za hlev, čeprav jih je g. kapelan v obojnem jeziku opomnil dolžnosti, ki jo imajo skazati vpricho Najsvetejšega. Nemškutarija in nevera sta si torej dve zloglasni sestri, ki vladate na tem deželnem zavodu. G. urednik, ako bo spet kaj poročati o tej naši nemški viničarski šoli, vam bode rad ugodil Vaš Resnicoljub.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 27. maja je „Bralno društvo“ priredilo veselico s predstavo igre „Na Marijinem Srcu“. Vršilo se je vse v občno zadovoljnost. Le bračkijanstvo je z priznalo mu oliko motilo celo slavnost in pozneje zabavo. Petorica fantov, ki so bili bržkone najeti od tukajšnjih bračkijanskih voditeljev — je v gostilni prav blizu ute tulila in razgrajala. Nobena prošnja, noben opomin ni izdal nič, niti svarilo gg. orožniškega stražmojstra in obč. predstojnika ne; še hujski so postajali. Ker so ti ljudje motili javno slavnost, zaslužijo, da se njih imena javno pribijejo! Bili so v tej družbi: Trstenjak Anton, krojačev sin iz Čakove; Senčar Anton, sin velikega bračkijanca Senčarja iz Čakove; Vrbnjak Anton iz Dragotincev; Zadravec Martin (Zmavčkin) iz Grabonoškega vrha ter — sina pokojnega cerkvenega ključarja, Anton in Karol Korošak iz Jamne. — Bivši žandar Slavič, bivši žandar in zdaj gostilničar Podrepšek in krčmarica Slanovka ter jurjevski štajercijanci, ponosni smete biti na to družbo in nje slavne čine! Vsem poštemislječim mladeničem pa kličemo, da ne imejte nobenega stika s takimi ljudmi! — Pripomnjamo še, da so nekateri bračkijanski divjaki napadli mirno domov idoče vdeležitelje veselice ter da so celo dekleta pretepali, kar je vsekako znamenje skrajne surovosti. Fej, štajercijanska olika!

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Na binkoštno nedeljo v noči je Ciprošev sin iz Kralovec nevarao z nožem ranil fanta Bajzmana iz Sovjaka. Ciproš je poznat popivalec in štajersko-liberalnega mišljenja. Lepe sadove rodi Bračkova politika pri naši mladini: pijanstvo, ponočevanje, pretepe, ubojstva in propalost v vsakem oziru. Jamički Slavič in Kreftov Karlek si pa gotovo zadovoljno maneta roke pri pogledu na te „junake“!

1 Negova. Hud boj je bil dne 29. maja tukaj pri Negovi. Bračkijanci so napeli vse sile, da bi dobili koliko največ glasov za Bračka, pa so se varali, ker so od zadnje deželnozbornske daleč propali. Pri zadnji volitvi smo dobili slov. glasov komaj 9, nasprotniki pa 46. Pri sedanjih pa smo dobili slov. 38, nasprotniki 31. V narodnem oziru smo precej napredovali, pa še vse premalo. — Sedaj pa si še oglejmo te naše „Štajercijance“. Tukajšnji znani pristaši za Bračka so z vso silo agitirali za njega, črnili duhovščino in vse kar je poštenega. Posebno so napadli našega g. župnika, da se vsakemu poštememu človeku kar studi. Najbolj se je odlikoval sedanji negovski župan. Kadar je prinesel volilne listeke na dom, je vsakega prigovarjal, naj voli Bračka; nekateri so se izgovarjali, da Bračkota ne bodo volili, ker je že postal čisto neveren človek, ali on ga je zagovarjal, da še ni takšen človek, kakor ljudje govorijo. Tiste pa, za katere je vedel, da ne bodo šli na njegove limanice, ni zapisal v volilni imenik, ker si je s tem mislil pridobiti slavno zmago. Spet drugim je pa oponašal slovenščino. Tukaj na tem mestu vas vprašam, g. župan, ali niste vi rojem Slovenec? Ali ste morda takrat postali Nemeč, ko ste bili enkrat nekaj tednov na Nemškem? Zakaj pa potrebujete pomagaca v občinski pisarni? Saj ste ja zadosti učen Nemeč, ker nečete biti več Slovenec! Pa tudi njegov sin se je odlikoval s prav lepimi izrazi čez g. župnika. Njemu bi pač svetoval, da bi se raje šel prej učiti krščanskega nauka, kakor pa zmerjati gosp. župnika in drugo duhovščino. — V imenu vseh poštemih občanov zakličem vsem tem možem, spokorite se še sedaj, ker po smrti ni več pokore, in nas mirne ljudi pustite pri miru. Vsem drugim pa želim, da bi krepko nastopili za versko resnico in je ne pustili zatreti od naših sovražnikov, kateri bi nas radi vtopili v žlici vode, ko bi bilo mogoče.

1 Gornje Krapje. Ker se je na časnikarskem polju ta lična vasica tudi nekako prikupila, naj sledi zopet naznanilce iz Zgornjega Krapja. Javnost naj tudi izve in bodi povedano, osobito pa okolici Ljutomerski, da jaz nisem dopisnik člankov bodisi v „Slovenec“ ali pa v „Slov. Gosp.“, ki prihajajo iz Zgor. Krapja. Je pač zavedna vas, vsakdo zna pisati! To naznanjam tem potom zavoljo tega, ker sem bil šestokrat osebo napaden, in ker se je to začelo goditi celo na mojem domu. Med temi, ki me napadajo, je tudi neki priden fant, ki je ob enem „Sokol“. No, za „Sokole“ sem tudi jaz po

svojih močeh žrtvoval. Izjavljam to, da ne bode vsakokrat letela sumnja na mene, kadarkoli je kaka vrsta iz našega kraja natisnjena, ker vendar vsaki ve, da znajo tudi drugi ljudje pisati in da sem jaz miren in najraje mirno živim; toraj sem rad, da nisem od nobene strani napaden. Ako pa kate-rega cenjenega gosp. dopisnika veseli, pa naj le piše iz Zgor. Krapja, saj ne bode odveč, ako bode vsaka številka nam priljubljenega „Gospodarja“ prinesla kako naznačilo. Josip Karba, kmet v Zg. Krapju.

Slovenjegraški okraj.

s Slovenjegraški okrajni zastop. Cesar je potrdil izvolitev g. Alojzija Günther kot načelnika okrajnega zastopa in g. Jaboba Pernat kot njegovega namestnika.

s Družmirje pri Šoštanju. Gotovo se čudi vse občinstvo, koder se čitajo slovenski časniki, da se je v Družmirju pri Šoštanju ustanovilo bralno društvo, ter da v tako kratki dobi in sicer od 29. aprila že šteje 79 udov. Misli si bode marsikateri čitatelj, da v tako razupiti vasi nemčurstva, kakor je Družmirje, se ne mora enakega ustanoviti. Pač pa je ravno narobe. Nobeno bralno društvo v Šaleški dolini ni tako imenitno in z malim ali skoro nobenim trudom se ustanovilo kakor v Družmirju. Temu pa ni v pomoč pri zavednem občinstvu nič drugega, nego olika nekaterih nemčurških razgrajčev, namreč štajercjevih pristašev, katerih se v vasi Družmirje nahaja precejšno število. K nam prihaja več iztisov ptujkega lažnjivca, pač več števil, kakor že on zna, brez naročitve, katere pa bo bralno društvo moralo počasi odstraniti.

s Bralno društvo okolica Šoštanj. Kakor je že bilo naznanjeno, se je ustanovilo „Bralno društvo okolica Šoštanj“ s sedežem v Družmirju, v kraju poleg Šoštanja, kjer se bje najhujši boj proti sovražniku našega naroda. Ker pa je vsak začetek težek, posebno še v naših razmerah, se prosijo vsa slavna bralna društva in „Čitalnice“, da bi nam posodile izrabljene knjige, katere se bodo v določenem času v redu povrnile. Prosimo tudi p. n. dobrotnike, da bi nam poslali zabavnih in podučljivih knjig. Odbor.

s Velenje. Dne 8. t. m. je bil tukaj zaupni volilni shod za IV. skupino. Kakor se sliši, hočejo nekateri kandidirati g. Miha Vošnjaka.

Konjiški okraj.

k Konjice. V noči od zadnje sobote na nedeljo dne 3. t. m. je bil nesrečen Jakob Orož, posetnika sin v Polenah. Ko sta se z bratom vračala iz konjiškega trga, kjer star čez dan delala kot dninarja, in sta že bila blizu doma, ju je napadlo več fantalinov iz sosednih okolice, njim na čelu Anton Rečnik, p. d. Retuznik iz Žeč. Jakoba Oroža so tako neusmiljeno obdelali z nožem in ostrvo, da je moral že drugo jutro umreti. To je bilo sicer namenjeno njegovemu bratu, na katerega je imel A. Rečnik že staro jezo, ker mu nekikrat na domu svojega očeta ni dopustil, da bi smel počenjati karsibodi. A ta je srečno ušel. Vsi napadalcii so znani kot zreli ptički, najbolj pa Retuznikov Tona, ki je že od nekdan na glasu kot nevaren razgrajč in rogovilež ter kaj rad „obdeluje“ po konjiških krčmah. Pred zadnjimi volitvami je neki znal marsikatero ziniti, ki jo ve povedati le, kdor bere neslanega „Štajerca“ ali pa v gostilnah večkrat sliši bedaste pogovore Štajercijancev. Nesrečni Jakob Orož pa je bil dober in pohleven mladenič. Pobijalce so že hranili v Konjicah, kjer si sedaj hladijo vročo kri. Povedano še bodi, da se je to hudodelstvo prigodilo v Polenah, v tisti okolici, od koder je zadnjič prišlo na volišče konjiške okolice največ posestnikov volit brezverskega oštirja Vračkota.

Celjski okraj.

c Orgljarska šola v Celju. K javnemu izpitu se je v tukajšnji orgljarski šoli javilo devet gospodov, med temi eden iz Trsta. Ker so vsi večji glasbeniki in zmogni obeh deželnih jezikov, se vsled lepega vedenja č. g. župnikom toplo priporočajo. Dan skušnje se obvesti, kakor bode določil prečastiti knezoškofski ordinarijat v Mariboru. Novi učenci se sprejemajo do 15. septembra tega leta. Vodstvo.

c Dobrna pri Celju. Dobili smo v roke razsodbo c. kr. okrajnega sodišča v Celju z dne 27. okt. 1905 U VI 930/5, ki pravi, da je Pintar Franc iz Zavrha bil kaznovan zavoljo prestopka tatvine po § 460 k. z. Pintar Franc iz Zavrha je načelnik

krajnega šolskega sveta na Dobrni. Voljen je bil takrat, ko je še bil Slovenec. Pintar Franc iz Zavrha je bil pri zadnjih državnoborskih volitvah ud volilne komisije, „izvoljen“ od komisarja nadučitelja Voglarja, ki je volil vse tri ude, katere ima pravico voliti, izmed „nemških“ volilcev. Pintar Franc iz Zavrha je odborniški namestnik občinskega odbora na Dobrni, voljen sicer od slovenske večine, ker je še le na dan volitve skočil v nemčurski tabor. Pričakujemo, da Pintar Franc iz Zavrha takoj odstopi kot načelnik in ud krajnega šolskega sveta ter odloži takoj odborniško namestništvo občinskega odbora na Dobrni. Za komisijo pri volitvah pa se — priporoča! Čakamo 14 dni, potem začnemo!

c Dobrna pri Celju. Par besedi o zadnji volitvi. Oj! to je bil smeh v nedeljo pred volitvijo! Ceta Dobrna v Vračkih lepkih: rumenih in belih, slovenskih in nemških. Posebno so se odlikovala poslopja — deželni toplic. Seveda bodemo v deželni zboru vprašali deželni odbor, kdo je dal dovoljenje, da se na deželne hiše s čevljarskim „popom“ mažejo nemčurski lepaki in to po noči. Poštar Gol je dobil teh lepakov menda cel vagon, toliko jih je bilo. Kar jih niso prilepili, se bodo porabili za steljo. Nemčurji so jih nosili domu cele kupe. Pa nemčursko veselje ni trajalo dolgo. Ni minila ura in vse je bilo v — franžah. Bledi in nemi so gledali nemčurji, kako so slovenske roke mučkale „kmeta“ Wratschka. In ta igra je trpela do torca. A vsi lepaki niso spravili na volišče več kakor 31 nemčurjev. Slovenskih glasov je bilo 204. Vseh volilcev je nekaj čez 300. Na prizadevanje Golovo se je vdeležila peščica nemčurjev volitve, drugače bi jih ne prišlo niti 10. Vidi se, da so mnogi postali zopet pametni in nočejo več na nemčurski lim. Čudili smo se pa Nemcu Heissenbergerju, da se je udeležil volitve proti Slovincem. Mož je krčmar na Dobrni in ima tudi v najem deželno restavracijo v toplicah. Če si je mislil s tem pridobiti goste, se je motil; da si je pa odbil zavedne Slovence, vemo za gotovo. Da je prejšnji „polica“ Jernej Guzej po domače Kuzman, oče Janeza Guzeja, hotel glasovati dvakrat za Vračka, omenimo le mimogrede; večjega pomena je, da je Orosel slovenskemu volilcu strgal izkaznico in glasovnico in obe vrgel proč, kar se je pa vse lepo vzelo na — protokol od volilne komisije. Je že takó! Današnji časi niso več taki, da bi se kdo bal — bogatih ljudi! Pri štetju glasovnic je vzbudila velik krah glasovnica, ki se je glasila na ime doktor Franc Wratschko; ena pa je imela presneto pametno pripombo z besedami: jaz prosim Franc Wratschko. So pač „aklšni“ nekateri nemčurji na Dobrni; mi pa pravimo, zabiti kakor kolje v plotu. Sedaj pa je veliko veselje nad slovensko zmago in slovenski volilci povprašujemo: Kje imajo nemčurji svojega poslanca?!

c Laško. O Mariji Kó kotec v Mariji Gradec se je poročalo, da je zbolela na otrpnenju tilnika. Žena je pa minoli teden umrla ter se je pri raztelesenju dognalo, da ni imela te bolezni.

c Poročil se je dne 11. t. m. v Petrovčah g. notarski kandidat Milan Detiček iz Celja z gđ. Minko Bergman, hčerko zdravnika g. dr. Bergmana v Žalcu.

c Polzela. Med nevihto 2. t. m. je strela udarila v zvonik župne cerkve. Upognila je križ, vodilno žico stopila ter zdrobila nekaj šip. Tudi šipe na bližnjih hišah je zdrobila.

c Vransko. Gospodje, zakaj ste tako neljubeno, celo krivično ravnali z nekaterimi, ki so imeli pravico voliti? Nekaterim ste poslali ali samo izkaznico ali pa samo glasovnico. Saj ste menda znali, občinski gospodje, da je eno kakor drugo pomajkljivo. Čemu ste nas mučili? Bodete pri našem davkoplačevanju tudi tako površni? In kakšne ljudi ste imeli pri raznašanju listkov, ki so rekli nekemu v Brech: „Joj, vaše cegelce sem pa izgubil“. Mesto da ste poslali listke hromim, ki ne morejo na volišče, bi je oskrbeli rajši še zdravim in dobrim kmetom, ki bi radi volili, seveda Rebeka gotovo ne. Še v imenik jih niste vpisali, dočim jih vendar niste mogli prezeti. Jaz sem bil trikrat v občinski hiši, da me vpišejo med volilce in dajo v roko potrebne reči in pravočasno. Prvokrat je bilo: „Nimamo več listkov, v nedeljo pridite“. V nedeljo ste rekli: „Nimaš pravice voliti“. In tako je bilo na dan volitve, ko sem se brez spričevala skliceval na vso komisijo, ki me pozna dobro. Ko bi bil poprej vedel, kako namestite, g. občinski tajnik vranski, vi voliti, bi vam kaj povedal, da bi me pomnil. Vi se še učite postav! Vsaj toliko se naučite, da če še boste kedaj komisar v drugi občini, ne smete se zmeniti z vranskim komisarjem, da bi ta vaša listka vtaknil v žep in potem oddal. Zvedel sem, da se je vendar pozneje moral odstraniti. To so vam bili komisarji!

Užaljeni mladenič.

c Vransko. Umrla je dne 8. t. m. gospa Ludovika pl. Schildenfeld v 68 letu.

c Vranski okrajni zastop je pri plenarni seji dne 7. junija poleg drugih običajnih točk tudi imel točko o šolskih verskih vajah. Soglasno je zahteval, da se dosedanje verske vaje v šolah, postavno zankazane, nikakor ne zmanjšajo. Točka je prišla v razpravo na vabilo okr. zastopa okolica Gradec, koji bi rad verske vaje popltilv oziroma odpravil. Nadalje je sklenil zastop, da se pri dež. šolskem svetu prosi, naj bi se šolski pouk nepretrgoma delil dopoldne, da bi kmečki otroci, tudi oddaljeni, imeli doma svoje kosilce, in bi vsaj popoldne svojim močem primerno delo doma opravljali, ker kmečkemu stanu delavcev tako občutljivo primanjkuje. Pouk se pri tem naj ne zmanjšuje, a naj se vzlasti zadnje šolske leta posebno na kmetijske panoge ozira. Temeljito brati, pisati in računati za prihodno življenje se naj vadijo v šolah na deželi, da se na tej podlagi nadaljna samoizobrazba polajša. V tem smislu bi naj občine po prvem oktobru prošnje poslale dež. šol. svetu in dež. poslance na to opozorile.

c Mozirje. Na dopis, katerega je prinesel z dne 10. junija 1906 znani ptujski „Štajerc“ o meni in moji materi, sploh ne odgovorjam, ker „Štajerc“ sploh, pa tudi vsi mozirski nemčurski liberalci, ki imajo naročenega „Štajerca“ in ki dopisujejo v „Štajerca“, me ne morejo žaliti in ker „Štajercu“ itak nobeden trezen človek ne verjame. Samo to izjavim, da imenujem dotičnega dopisnika oziroma dopisnike (neodvisne volilce, kakor so se podpisali) nesramne lažnike in obrekovalce, dokler ne pridejo očitno s svojimi imeni na dan. Potem pa ne bom jaz govoril, ampak govorila bo občina, govorili bodo zavedni narodni volilci, ki niso šli tem nemčurskim liberalcem kljub njihovem hudemu pritisku na limance. In tudi to izjavim, da, čeravno je dandanes Mozirje razkričano daleč na okrog, toda tako podlega, nesramnega in lažnjivega dopisa nisem nikdar pričakoval iz nekadaj tako olikanega, zavednega in tako narodnega Mozirja. Žal, da pri tem veliko trpi ugled nekaterih še zavednih, poštenih in še v resnici narodnih tržanov, ki še ne trobijo v „Štajercu“ in „Narodu“ rog. Toliko torej v mojo in moje matere obrambo. Mozirje, dne 11. junija 1906. Ferdinand Žgank, kaplan.

c Iz moziške okolice. Čeravno vse, kar leze in gre pod komando „Slovenskega Naroda“ in „Ptujskega poštenjaka“, od „Groznega“ krčmarja do rudeče srajce in do Tagespoštnega naročnika — vse, pravimo, se je prizadevalo, da bi moziško občino, zlasti pa trg Mozirje pred javnostjo osramotilo, ter njima pritisnilo pečat bodisi izdajstva, bodisi narodnega greha nesloge, vendar smo zmagali z večino, katere ne bi nihče pričakoval. Moziški kmetje, vi ste rešili čast Mozirja, hvala vam, slava vam! Tudi vi tržani, ki ste ostali zvesti slovenski zastavi, vkljub zasramovanju, čast vam! Ločani, Dobroveljčani, kaj takega pa še ne, kar Mozirje stoji. Vse vas občuduje! Dr. Korošca so, čujte, nesli pred seboj, in prepevaje „Hej Slovani“ so šli na volišče za Korošca. Ziveli! Vi nasprotniki! Mi vas poznamo, vam bo žal, nam pa ne!

Mozirski občan.

c Iz Gornje Savinjske doline. Volitve so se izvršile kakor je bilo pričakovati — z velikanskim porazom tistih, ki so, bodisi iz osebnega nasprotstva, bodisi iz sovraštva do črne suknje zatajili slovensko zastavo. Kdor je deloval za Rebeka — je delal za Vračko. Slovenski kmet, ki si pustil svoje delo — da si izpolni svojo narodno dolžnost, zapomni si, kdo je delal zoper tebe. Agitacija je bila od nasprotne strani nečuvana. To pa je naše kmete še bolj navdušilo. Da smo v Rečici tako sijajno zmagali, gre hvala zlasti nekaterim trgovcem iz te občine. Kdo je delal za Vračka, vemo, in prišel bo čas, da bodo zvedela to tudi knežja ušesa.

c Dol pri Hrastniku. Dva pomenljiva pograba smo imeli pretečene binkošne praznike. V ponedeljek popoldne smo spremili k večnemu počitku ponesrečenega delavca Matevža Čeperlin, katerega je zasul podzemeljski ogenj v hrastniških premogokopnih rovih. Nesrečnež je takorekoč živ zgorel. Od njegovih ostankov so našli le kupček ožganih kosti, katere so prenesli na dolsko pokopališče in tam pokopali. Ponesrečenec je bil mlad udovec ter zapušča dvoje nepreskrbljenih sirot. V torek zjutraj smo pa pri Sv. Štefanu izročili v hladno krilo zemlje pridno in pobožno deklico Frančiško Sršen. Nemila smrt ji je pretrgala rahlo nit življenja v cvetju mladih let, v najlepši dobi njenega življenja. Bila je vse dni življenja pridna in pobožna deklica. Počivaj v miru!

Brežiški okraj.

b Pol. društvo „Sava“ v Brežicah priredi 24. t. m. javni ljudski shod v Kapelah ob Sotli.

b Brežice. Velika nesreča se je zgodila dne 5. junija v Brežicah pri zgradbi mostu čez Savo in Krko. Karl Jeritsch, ključavničar pri tvrdki Wagner, je ob 3. popoldne pregledoval neka ključavničarska dela na oboku železnega mosta in je pri tem omahnil, izgubil ravnotežje ter padel tako nesrečno na spodnje traverze, da je obležal na mestu mrtev. Zapušča mlado vdovo in enega nepreskrbljenega otroka.

b Brežiški Slovenci so na protestnem shodu dne 9. t. m., sklicanem od dr. Ivana Benkovič, sklenili oster protest zoper dogodke ob binkoštni slavnosti, osmovali lokalni „Narodni svet“, sklenili osnovati lokalni tednik „Posavska straža“, izhajajoč v Zadržni tiskarni na Krškem z narodno-radikalnim in gospodarskim programom, in sklenili osnovati stavbinsko zadrugo „Lastni Dom“, katere osmovalni občni zbor se vrši 16. t. m. ob 8. uri zvečer v Brežicah. Jeseni se najbrže skliče velik ljudski tabor v bližino Brežic.

b „Brežiški Sokol“ priredi 14. t. m. peš izlet na Bizeljsko, javno telovadbo in ljudsko veselico.

b Sokolska slavnost v Brežicah dne 3. in 4. junija povodom razvitja in blagoslovljenja zastave je izpadla nad vse veličastno. Zbralo se je nad 400 slovenskih, hrvaških in srbskih sokolov in na tisoče ljudstva. Na vseh postajah od Zidanega mosta so bili slovenski Sokoli navdušeno pozdravljani, posebno prisrčen pa je bil sprejem v Brežicah na kolodvoru, odkoder so odkorakala vsa društva z godbo na čelu in z razvitimi zastavami v mesto. Ob 5. popoldne se je vršil občni zbor „Sokolske zveze“ in volitev odbora; kot zvezni starosta je bil izvoljen dr. Ravnihar, podstarosta dr. Rybar, načelnik dr. Murnik, tajnik Bogumil Kajzel, blagajnik Vesel. Zvečer je bil na čast došlim gostom v veliki dvorani „Narodnega doma“ koncert. Igrala je ljubljanska društvena godba in prepeval mešani zbor brežiški pod vodstvom g. mestnega župnika Mešičeka. Navzoči so zlasti petje z zanimanjem poslušali in burno pozdravljali pevski zbor. Binkoštni ponedeljek dopoldne so odkorakala vsa navzoča sokolska društva na kolodvor k sprejemu hrvaških in srbskih Sokolov. Navdušeno je pozdravil Hrvate in Srbe g. starosta dr. Strašek, odzdravil je v imenu hrvaških Sokolov g. dr. Car in v imenu srbskih Sokolov g. dr. Stojanović. Impozanten je bil sprejem, katerega je otvorila kavalkada domačih slovenskih mladencev. Potem se je vršila na vrtu „Narodnega doma“ slovesnost razvitja in blagoslovljenja zastave. Otvoril je slovesnost g. starosta dr. Strašek, ter je podelil besedo podstarosti g. Kuneju, ki je v lepem govoru navduševal k vztrajni ljubezni do naroda in naprosil naposled g. mestnega župnika Mašičeka naj blagoslovi zastavo. Po dovršenem blagoslovljenju je kumica gospa dr. Straškova razvila zastavo ter v krepkih besedah pozivala Sokole, naj čuvajo ta biser. — Med banketom so se slišali navdušeni govori o bratski slogi med Jugoslovani. Popoldne so odkorakala društva z razvitimi zastavami na vežbališče k javni telovadbi. Že med prostimi vajami je začelo močno deževati, in so vsled tega izostale vaje na orodju; ravno tako je morala odpasti tudi velika ljudska veselica na vežbališču, kjer so slovenske dame v raznih paviljonih prodajale in korist brežiškega Sokola okrepčila. Pripomniti moramo, da je ves čas vladal vzoren red, in da se mir niti najmanje ni kalil. Da ni bilo nikakšnih izgrediv, zahvaliti se je zavednosti vseh Slovencev, ki so vsa izzivanja od strani nemškutarjev z zaničevanjem prezirali. Slava in čast Slovincem in gostom, da so ohranili tako mirno kri in stem pripomogli, da se je slavnost tako dostojno zvršila!!

b Videm. Janez Ivačič, 21 let star, kmečki sin iz Stare vasi, občina Videm, je bil 3. t. m. pop. z lovskim paznikom Fr. Koritnikom na lovu. Koritnik je prepustil svojo puško Ivačiču, naj bi streljal vrane, sam pa je šel plačat nekega delavca za delo prejšnjega tedna. Ko Ivačič čaka tako z napetim petelom na vrane, vidi, da gre po pešpoti njegova nečakinja, s katero je imel nekaj rodbinskega govoriti; gre torej k nji, se vstavi, opre se na cev puške in se začne pogovarjati z nečakinjo Antonijo Zupančič. Petelin se je na neznan način sprožil, in ves strel je zadel Ivačiča v prsa pod desnim rameom. Ivačič se je zgrudil na tla in takoj umrl. Koritnik se bo moral zagovarjati zaradi prestitutve omenjenega orožja Ivačiču.

Zgornji Savinjski dolini!

V prikladnost p. t. prebivalcev zgornje savinjske doline uljudno naznanjam, da bom

na Ljubnem

skupno s svojim bratom, distriktnim zdravnikom v Braslovčah dr. Vidom Červinka, zvrševal od 1. junija t. l. naprej

zobozdraviško prakso (zdravljenje zobov)

Moj tarif:

1 plomba (zalitje zobov)	K 1.—
1 nov zob	K 2-40
Brezbolestna odstranitev (pipanje zobov)	K 1.—

Razna popravila po obsežnosti. — Za uboge vsako soboto brezplačno.

Dr. Jan Červinka,

374 3 distriktni zdravnik na Ljubnem.

Poziv!

Jurij Wittmaier tudi Wiedmaier se je izselil okoli l. 1876 z ladjo „Guttenberg“ iz Bremena v Novo Zelandijo in tam v mestu Brimingham Auckland umrl. On je baje rojen na Štajerskem. Prej je delal več let v nekem premogovniku na Pruskem. Bil je na enem očesu skoraj popolnoma slep, 5 čevljev 9 palcev angleške mere velik in baje ni bil nikoli pri vojaki. Umrl je 55—60 let star. Zapustil je nekaj premoženja in naj se takoj oglašijo sorodniki rajnega pri podpisnem sodišču ali pa pri zapuščinskem kuratorju g. dr. Karolu Greistorfer, odvetniku v Gradcu, Glavni trg 16—17.

C. kr. okrajna sodnija Gradec okolica, odd. VII. dne 5. junija 1906. 382 3

Svoimir Nemeč

se je nastanil

kot pozlatar in podobar v Gornji Radgoni

in se ponižno priporoča za podobarska in pozlatarska dela čast. duhovščini in slavnemu občinstvu. 386 3

Delo je fino in cene nizke!

Želodčne kapljice

(prej „Markove kapljice“)

500 let je že stara lekarna, kjer se izdelujejo po preizkušenem zdravniškem navodilu želodčne kapljice (prej Markove kapljice). Te po receptu, ki mi ga je izročil neki zdravnik, prirejene želodčne kapljice so posebno priporočljive za ohranjenje trajnega zdravja, ker je dokazano, da je nervoz-

nost, bledica, pomanjkanje spanja, migrena, glavobol vedno le posledica slabe prebave in vsled tega tudislabe tvoritve krvi. — Te kapljice učinkujejo posebno ob prehlajenju želodca oslabiljenju želodca. Slabi prebavi in s tem spojenim zaprtje ter pomanjkanju teka.

ZAKONITO ZAJAMČENO.

Izveleček iz prostovoljnih zahvalnic, ki mi dohajajo vsaki dan:

Z Vašimi želodčnimi kapljicami sem zelo zadovoljen, ker so ozdravile mojo hčer od do'goletnje bledice. Pošljite mi, prosim za 8 kron še 2 ducata. Velepoštovanjem HENRIK KUBRICHT, krajni sodnik v Radenburgu. — Vaše želodčne kapljice so čudovito pomagale moji soprogi proti bolečini v želodcu. Pošljite mi še 12 steklenic. JOSIP SCHNEIDER, posestnik na Dunaju Wiedner Hauptstr.

Zelodčne kapljice se pošiljajo:

1 ducat (12 steklenic) po 4.— K. 3 ducate (36 steklenic) po 11.— K.
5 ducatov (60 steklenic) 17.— K.

prosto zavoja in poštne, ako se pošlje denar naprej ali po poštne povzetju — Razpošilja samo

GRADSKA LEKARNA, ZAGREB

388 5-20 Trg sv. Marka št 68, poleg cerkve sv. Marka.

Najboljše kose in srpe

iz najboljšega srebrnega jekla

— ter k tem primerne —

brusne kamne

priporoča po najnižjih cenah

Štefan Kaufman

trgovec z železnino v Radgoni zraven mestne hranilnice.

Lepa vila

1 nadstropna, velik vrt, blev, v bližini kolodvora, se prodaja za 6000 gld. Naslov v upravnistvu. 387 4

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se sprejemajo samo proti predplačilu. — Pri vprašanih na upravnistvo se mora pridjati znakka za odgovor.

Dve hiši, jedna enonadstropna, z opeko krita, zidana, jako močno. druga je lesena, s slamo krita, zraven nov svinjak, velik vrt s sadnim drevjem, se prodaja. Cena vsemu vkup 1600 K. 600 K je takoj izplačati, ostalo pa po dogovoru. Za rokodelca ali penzionista pripravno, ker je sredi trga. Več se izve pri g. Ivan Vrečko, čevljarški mojster v Podčetrtku 85, Štajersko. 384 3

Vsake vrste debla od 4 metre dolžine kupim za najvišjo ceno na mestu lesnega skladišča ali kolodvora v Mariboru. Na to opozarjam posestnike, ki ne morejo dobiti daljših debel iz svojih gozdov. Janez Špes, lastnik žage, Maribor. 1—2

Hiša z lepim vrtom se prodaja v Studencih, Bachgasse 5 pri Mariboru. 383 1

Jabolčno vino (jabolčnico ali tuklo) prav dobro, sladko in naravno prodaja po 14 vinarjev Fran Mihelič v Dobravi, pošta Zavrč. 365 1

Štampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije, izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gosposka ulica št. 15. 757 45—85

Staro železo, baker, mesink, svinec, cin, cink kupuje po najboljši ceni Alojzij Riegler, ključavničarski mojster, Maribor, Flössergasse št. 6. 309 1—7

Kupiš posestvo? Obsega 17 orolov, skoro polovica je lep les, potem je sadni vrt in 18 birnov posestve. Redi se lahko 4 glave živine. Lepa prilika, ugodni pogoji. Več pove posestnika Neža Kolerč v Lovankih pri Dobrlivasi. 1

Lepo travnike z sladko krmo prodaja Zl. Solak, veleposestnik v Zmarkovi pri Sv. Lenartu, pod ugodnimi pogoji. 1

Lepa hiša s tremi stanovanji, z lepim vrtom in brajdami v Novi vasi pri Mariboru se po ceni prodaja. Več se izve pri upravnistvu t. l. 367 1

Sodarskega učenca, močnega, takoj sprejme Ivan Klemenak, sodar v Mozirju. 351 1

Sprejme se 15 leten deček ali deklica v službo. Kje, pove upravn. 361 1

EDIKT.

C. kr. okrajna sodnija Pliberk naznanja: Vsled prošnje g. Jožefa Rotovnik, jeroba mladoletne Antonije Kurten, se bode javno prodala zapuščina Ane Kurten, spodnje Prapreker posestvo vl. št. 28. d. o. Dobrova, obstoječe iz hiše in gospojdarskega poslopja, več vrtnih in njivskih parcel, v velikost 1 ha 18 ar 22 m² Izklicna cena je 5674 K 63 v brez pritiklin' Na posestvu je sedaj gostilniška obrt.

Dražba bo dne 22. junija 1906 ob 8. uri dopoldne v prodani hiši.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmejo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice ne glede na prodajalno ceno.

Pogoji so na vpogled turaadno soba št. 2.

Na to se bo vršila dražba pritiklin, kakor pohištvo, krma, vino, žganje, kuhinjska posoda, steklenice vsake vrste, itd.

Te reči se morajo takaj plačati in odnesti.

Če se te premičnine ne bodo dne 22. junija t. l. prodale, se bo prodaja nadaljevala dne 23. junija t. l. ob 8. uri dopoldne.

C. kr. okrajna sodnija Pliberk oddelek I.

dne 23. maja 1906. 387 1

Vabilo

na

občni zbor

Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj na Ljubnem

ki se bo vršil

v soboto, dne 16. junija 1906, ob 3. uri popoldan v občinski pisarni na Ljubnem.

Dnevni red:

1. Pregled računov. 2. Razni nasveti.

Vzajemna zavarovalnica zoper ogenj na Ljubnem,

dne 9. junija 1906.

Kako deluje Barthelnovo poklajno apno?

Dva soseda kupila sta si vsak eno lepo plemeno svinjo, katere sta jima vrgle en in isti dan vsaka 5 lepih prašičkov. Oglejmo si pa, kako so ti prašički nadalje rastle in se redili.

1. Jaka Kobilar je čital o uspehih Barthelnevega poklajnega apna, a je bil nezaupljiv ter istega ni kupil.

2. Jurij Stempihar je bil pametnejši; naročil si je Barthelnovo poklajno apno ter ga je prideval krmu, najprvo po pol, potem pa celo malo žlico na dan.

3. Brez poklajnega apna so prašički neradi jedli, zaostali so v rasti, dobili so večkrat drisko in čez osem tednov sta mu dva poginila.

4. Pri Juriju je bilo pa ravno nasprotno. Tako lepih prašičkov se ni nikdar imel. In koliko ga je stalo? 4 krone za 10 kg Barthelnevega poklajnega apna.

5. Čez devet mesecev je hotel Jaka ostale tri prašičke prodati, a ko je mesar zagledal to suho žival, ni bilo o kupčiji nikakega govora.

6. Ko je pa prišel mesar k Juriju, bila sta zadovoljna oba, mesar z blagom, Stempihar pa s skupičkom.

Nasvet:

Kdor hoče v kratkem imeti debele in velike prašičke, močna zrebata, zdrava teleta, veliko jajc, sploh večje dohodke od svojih živali, mora rabiti kot primes h krmu

Barthelnovo poklajno apno.

5 kg za poiskus proti predplačilu 2 K 40 v franko od vsake pošte, 100 kg. K 24 od Ljubljane in Maribora.

Miha Barthel & drug.

na Dunaju X/3, Siccardsburggasse 44.

Dopisuje se slovensko!

70 10-5

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko varovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Glavni zastop „Croatie“ v Mariboru, Koroška cesta šte. 9.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške. 51-36

Karol Vezjak,

tapetar in dekorater 669 12-10

Schwarzgasse Maribor Schwarzgasse

prilaga svojo veliko zalogo divanov, garnitur, pohištveno sukno, preproge, zastore, konjske žime. Izdelovanje vseh tapetnih del v mestu in zunaj mesta.

Novost! Kapakmatrace, priznane najboljše napolnjene, nadkriljujejo daleko kar se tiče cene in mehkoobe mnogo dražje žimnate matrace in so zaradi tega zelo v rabi.

Za Marijine družbe

je dobila prodajalnica Cirilove tiskarne

krasne svetinje iz aluminija.

Od sedaj lahko vsakdo dobi tukaj tudi

vsakovrstne druge svetinje.

Pozor! Citaj! Bolnemu zdravje!

440 52-45

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštним povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 80 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Pozor! Citaj! Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in

Citaj! Nareči! Ne bo ti žal.

Salame

fine ogrske gld. 180; iz gnjati zelo priljubljene 1.30; dunajske 86 kr; bolj fine gld. 150 za kilo.

Gnjat

á la Praga 1 gld.; brez kosti gld. 1.20; pleče brez kosti 95 kr.; suho meso 86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za kilo. Fine kranjske klobase, vel., ena 20 kr.

Slivovka

brinjevec, gld. 1.20 liter pošilja s poštним povzetjem od 5 kil naprej

Janko Ev. Sirc v Kranju.

:: Ustanovljeno leta 1885. ::
Mnogo priznanj o doposlanem blagu. ::

6 Kupujem vedno 161 brinjevo olje.

Podobice

male in večje, zobčaste in gladke

dobite prav po ceni

v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru.

Obhajilne podobice

so v 84 različnih vzorcih na prodaj.

Najcenejše, najodličnejše in najlepše pokritje je

Patent zarezna strešna opeka

in

Patent stisnjena zarezna strešna opeka

naravno rdeče žgana in črno impregnirana, katera se dobi pri

D. Tombah

v Jurovcih pri Ptuj.

CENE PRIMERNO NIZKE. DELO SOLIDNO IN SE V TEKU TEDNA IZGOTOVI. LIŠP NI TREBA ODSTRANITI. ZA VSE V SNAŽENJE :: IZROČENE STVARI SE JAMČI. ::

H. VOLK

76 Šoštanj — Štajersko 18

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.